

غزیه سی اداره سنه

Դ. ՊՈԼԻՍ, 26 ՆՈՅԵՄԲԵՐ, 1888

ՕՐՈՒՈՒՆ ԽՆԴԻՐՆԵՐ

ՎԵԱՍԱԿԱՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ
Ի ԿԱՌԱՎԱՐԱԿԱՆ ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ

Տնտեսական խնդրով մը վրայ խոստանաճանով պարտաւորութիւնն ուրիշ աւարտ. Մերին ընդ մերին ֆրանկան և անգլիական խորհրդանշանը զընդ իրարայրոյ տպարանը կը ձգեն յարական հրատարակութիւններ, որոնք ուրիշ վերտառ լոյս կը տան, մէկ քանի եւրոպականացեալ իրաւաբանական հարկէ կողմէ, Արեւելեան, երբ թէ՛ Հայոց Ազգային խորհուրդ, Թուրքիոյ կառավարութիւնը կը քննադատեն, Հրատարակել կը յուսանեցոր այսպէս Ազգային ժողովուրդ, Հարկ է ստիպել յուսանալ թէ՛ Ազգին ժողովուրդը շարժողութիւնը միջոց մը հնարած են. թէ՛ զոր հրատարակութիւնը, բնականաւոր չունենալէն զատ, սեռման անհրաժեշտութիւնը Ազգին և իւր թանկութիւնը շարժելու, Թուրքիոյ Հայը իրաւաբանական են թէ իրենց վայել թաղիները կը պարտին Օսմանեան հոս քաղաքը հովանաւոր, և ապա ալ իրենց կացութեան ամենաբարձր և ամեն տարաւոր բարիքները. Սուրիանին Հայական իշխանութեան ներքէ միայն իրան վայել. Առ այս անհրաժեշտ է որ Օսմանեան վարչականութիւնը իւր հրատարակելու հարկէն իրաւաբանական հրատարակական աղբ թանկանալու և վարչականութիւնը, իրենին դատաւարութիւն և ազգային անհրաժեշտութիւնը. Այս շարժումը համոզմամբ մեր և չնէր վարժարանը յայտարարել թէ մեր անհրաժեշտութիւնը իրաւաբանական հրատարակական և ազգային:

[illegible]

—(72)—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼԲԵՐ

7200 020

46608 702207666

VERB FLOW

մ ընելով, որքան ալ որ վիրահորեւ
ար այն, իրեն դաշնակից պիտի ըն-
ն, եւ երկար ժամանակէ հետէ դիտո-
տիկին Տէվառէն չէր գիմադրեր ի
Յիւսէ :

[illegible]

U R G H L R

0 1 2 3 4 5

U.S. G. P. O. 67 U.S. G. P. O.

չեւ ալ առաքինեան յառաջ կը տանին
 Կաթողիկոսին իրենց թերթիներէն Արեւելի
 տարածանքն ալ զրկելու մերժ ընդ մերժ
 թիւն Արեւելի բանիցս հրապարակու
 ժանոցն թէ ալլ տեսակ հրատարակ
 կու թիւներն չընդունին ըսեալ. Նոյն
 ալմով եւս հարկ կը համարենք ժանու
 ցանէն բացարձակ.

Ի վերջոյ, ի տէր Աղլէին խորհուրդ
 կու տանք ալլ ինքնակոյ գործիչներու
 ո՛րն որ ալ գտնուի, որպէս իր զաւթ
 ինքնին իրենց միասնաբար հրատարակ
 կու թիւներն, և իրենց անդեպ և ան
 տեղի արարքն, և չարարքն Աղլէին
 հաւատարմութիւն, որ ամենեւնի չա
 մաւիտ և համարաշխ չէ իրենց հետ.

ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՐԵՐԱՐՈՒԹԻՒՆ
ԵՒ ԿԻՐՈՎԿԻ ԱՌՈՒՐ ՀԱՆԴԵՍԸ

Ծաթթուս մեծ դէպքն էր կիրակի
աւուր ճանդէն, որն Երազարթ թիւն
երեւցաւ որ երբեք չի աւուր թը-
ւով, Այդ ճանդէն կ'աթէ որ ողեւորն
Աղկի մեծ տառնինը, բարերար
թեմաթը իրենց անուններն անխա-
ցեմութիւն, Այս անցաւ որ աշխարհս մէ-
կէն կը մնայ ամենամեծ ճարտու-
թիւններէն անգամ, Եթէ բարձր թի-
ւոր, գոտակար ճիւղնաթիւններն, աղ-
դալէն և երկրպէն ձեռնաթիւններն
մը չգալ յաւերածացին անոց անու-
ններն, որք գիտեն իրենց ճարտու-
թեն բաժին ճանի ազգին և երկ-
րին, Ասանդու թեմաթ գիտներ թէ եր-
բեմն շատ մեծ ճարտուս մարդիկ և
աշխրպական գերգրաստներն ունեց-
ն Ազգը, Հիմակի կ'ըն կը մնայ անոցս
Հազար թէ հետընդ ըր անցած, և ահա մե-
ռադութեան անունովդին մէկ կորսուած
է անոց յիշատակն, Ընց հալաւաւ
Ազգը որչիպի յարաճին երկաթաշի-
տութեմաթ կը պատանւ ամբ ապագա աշի-
քաւորարներն որք գիտանեն ին ճանր
գուր ճարտուս թեմաթը իրենց

Դուք մտնում եմք անհատական, Հայ մեծատուն
 և համար նշանակություն չունի քանի
 և հազար ոսկի առելի կամ պակաս
 թիվով իր բազմաթիվ կամ փառաշու
 գործարքի բազմաթիվ է որ ստեղծ
 կրթությունը պատրաստուն է, և այն
 քանի որ հազար ոսկու պակասով
 կարող են ինքն իր արժանաբար գա
 ճակները հրաշխեալ և անոր հարք
 ունենալ, իսկ ինքն անկիրթ և չուս
 մեծան, Ազգային խնայող ան այն քա
 նի որ հազար ոսկին դարձնել որդու
 և չընծայել իրենց, ընդ փոխի կը
 ստեղծել այն չափով իրեն յորձանա
 մէջ, Հայ մեծատունը որ որուն փայտ
 է բախտին նրան փառասիրութեան
 արժույթն իրեն անհատական ընել
 պէտք է գիտնալ, Հայ Ազգը ինչպիսի
 տառցող Ազգ է, և հակառակ ուսան
 թիւր կարճեմք, չի մտածել իր բարե
 իրաջակ երախտան, Այնպէս են Ազգի
 բազմապիսի պայմանը որ նրաժական են
 բախտը ամենին աւելի աչքի իր դար
 նեն, Ուստի, թէև բարոյական երախ
 տը, բարոյական բարեբար և աշխա
 տակը մտադրութեան տրուին, չեն

[illegible]

Յակոբյանն Հարությունը Սամվելին
 Ս. Գեորգի եկեղեցւոյն շինութեան
 նախաձեռնարկ եղան, որուն առաջո-
 խին աստարեցիէն, Ունեանն Հարո-
 ղութեանն ալ Սկիւտաւ Ս. Կարապետ
 եկեղեցւոյն վարչադուռէն ի գլուխ
 Հանեցին, և թէպէտ ալ երկու յիշու-
 լիկներն ալ անուկ առաժառակ թաղ-
 ւէն էին լիկ, բոլոր Կ. Պոլսոյ Հայու-
 թիւնն երեսաստուարն ջնացաւ բա-
 ռեւերացաւ, բոլոր Ազգ. Եկեղեցի-
 անց և պիտի յիշէ անոց ամենայն
 որովհետեւ Ազգին ամեն ամենայն տե-
 ղակէ բարեբաւորութեանց արեւոյ զմայե-
 ճութն մասին Համարալէն են, Իպիւրի մէջ
 զպարոյցի ժը շինութեան բոլոր Ազգն
 Հարգեաւոր, և Սանատարան ժը, թէ-
 պէտ ժամանադ բաւաւոր ժը մէջ Հարգե-
 րացեալ, ազգեւոր բարեբաւորութիւն
 բացելի անդ ժը բռնել, Սկիւտն, բարե-
 բարոյութեան ժը վարը, տեսակը, քա-
 նախն և որաւոր իւրեղի շնն, Բաւ-
 իոր Հայ սեփարաւոր Հետամուտ են

մէկ բարեգործութեամբ Ողբին	զան
մէկ պէտքն հոգալու, և Ողբն	վեց Պ
որեն ճշտախապարտութի մնալ ի-	նեւոր
մէկ, յիւր իշկութիւնն աւելն հան-	նեւոր
նէն այնչափակութիւնն, որ կը փա-	բարա
ռնէր իւր բոտ արժանաւոր հասկե-	նաց Պ
ցն, և բարեբարութեան ոգւով	նեւոր
կրկն փրկմանը մը, վստահ Ունեւեան	իւրա
գործի փնդեցիկն օրինակին հետեւեղ-	կեպա
յարութեամբ Ողբին բարեկեցիկ	րեցմ
ուն մէկ	դէ մե

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՊՆՆՈՒՄԵՆ ԵՐԱԼՏԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
ԱՌ ՊՕՏԷՆ

մարդկության փրանա երախ-
իւնութեան պարօր մը հետոյց աւ-
ն, ազգային այն բաժնիք երես-
անին որ 1851 թկէտ. շին դիւա-
նով Նախորէն Գի պետական հա-
րին, զարնաւազ Ֆրանսացի դա-
րկովէն. որոս ապագայ կայարկ լո-
ւիւր դառնին շահած էր, Ի յիշատակ
ճիւղերէ, թկէտ. շին Փարիշի մէյ
գործ միտաւ, երեսով. Թորոյի որոշ-
համետնով, պատկեր դրուեցան
նի բերեղմանին վրայ, ոսկեր-
ապետական թիւեանն ոսկեր-
գլորի հանտին և Ֆրանսական
Յիշատակութեան բանի մը երե-
աննաւորութեանց ոսկերտուաց
ի, Ի քանթէն. գլորի յիշատարն
յիշատար տարւի ազգային հանրա-
ական տնին առեկիւ, Թարիւ
պատկեցաւ, որուն յանտակեցան
10 անկնը, որը Ստենի բաւո-
ւր դրուատոր արձանագրու-
մըբ դրոշմներ կը կրէին, և հարիւր
Թարիւրն հանգանքս կը թիւ-
թարիւրն անթէ, Որովհետեւ
դրոշ մեծագործ մաստիւ կարմ-
րով, որը Թարիւրի Բազմապլին
բոնն և ուրիշ ոչ նուազ ընկեր-
ական և յիշատակական ծարմոց
ն, յարտաւոր Հանրապետական
որս Ծնրակտեպետ, առ Փոսէն

արդ քանիսն զպատկառածին մը չընեցին զկայ զմարդ թէեւ յիմացան առ յեղատկառան տարբեր Հետ, բայց առտուտն չէին իրենց պատկերնք բերին զբրին իր յարտակառնին վրայ, որ առտուտն է ըսելով թէ չըրեղատկառ զարուսած զէր, Գործողն է առտուտն եւ հռազդէն զբրինքն ծայրեն մէջ փաղող զվտաւոր արանանաւոր առ էր. ԱՍԽԱՆՍ ԳՈՐԾՈՐ, Ինչպիսիքն է մարդկան, արտելն արտելով զվերտառնութիւն և Օրէնն, յարմար է, չ ըրեցին, չեղատկառարած յուրանմեական ըրեցանք, Գայտար թէ Զօր, Գույանմէի բարդարան թիրնն է հաճող իրեն թէ Գոտար թանկն, թէ Միայակտուր թէ Զարդողի կամ արտառական յարմարակառնէ, Այս կառնան բարդակառնութիւն եղական եղական ըր ձգէ զինք, Այսպէս, Երեսն արտական ժողովուն մէջ Զօրավար արտանմէի զվտաւոր տեղակայ զ. Լէ-

այսինքն եռանդեամբ ճատագոր-
ծելի յլշատակին պատու մը-
քագալարք, Բայց Պոնախարք-
ն առաջած են Նախկին Գի-
կանութիւնն, որուն զոհ զը-
նէ, և հետեւապէս Պոնախարքի-
ն կրնայ Հատարել Պոնէի
րան. Ուստի, երբ կարգն
ախնոր զնելու Պոնէի գե-
ւորայ, Ջոր. Պուստիժ Գարե-
ցաւ, և իւր հետեւորաց հրա-
ւեցաւ. որ չմտնակցին ցոյցին,
ընդդիմութեամբ, այս ծիծա-
կելու փոխախառնութեամբ
Պուստիժ հարկը հաղարարու
ինքն կը գտնէ իրեն համարող,
ատու մ'է այս Ֆրանսական
Առ ինչ կը ծառայէ փառա-
շուքին յլշատակի, որ նախ-
նորհուրէն եղան զոյն եղաւ, երբ
առաջուան արկածախնդրին
ընդ մը պատարտութեամբ է

ՆԵՐԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿԻ

պարկէ քարոտեալ հրա-
ժանութեանն թէ Արեւմտեան
(19-23)
ԷԷԷ
Վոր անգիպաց Միսիոնարք
դասն:

Բարսեղ, Կառի գաւառա-
ն. Նիւմա Ժիլլի գաղղեցու
սղապակտութեան ցարդութեան,
Երեսօրիոսաններ Գ. Նիւմա
մի զատ բացած են իրենց
ալ զատեալաբարութեան
աւ, պահանջիկով որ ապա-
ր ըսածներն ու գրածներն
չառակերութեան կամ կա-
ռութեան մասին:

նախէ չորքըջաթի առուր
աւ եկած հեռագործ նայե-
թէ Վերկրատի մէջ ծանր խո-
ծագրեր են, նախալի Թա-
ւերագործներ է Սերճմիդո մա-
ն, և Միլան Թագաւոր Վիեն-
ն է, Այս լուրերը հաստատող
բող պաշտօնական լուր մը

(Մանկեր)

... և դեկտ... Որովհետեւ
թէ Միւան թագաւոր ժառանգ
բերեցրէր ամուսնութիւնն իր
միասնեղէլ արքի գաճաճաւ
իրաւունքները Միւան թա-
գաւ ձեռքը յաւանդածական
սր դրոց նոր Սահմանադրու-
մամբ, որով բացորոշ խոստում
էջէ նոր ամուսնութիւն չզիտի
թէ արքի գաճաճականքն, ի
բնասագր Սպրնդիկէ, է միակ
ժառանգ Սերգիոյ թագին ի
նչ Թանձաճողովոյն անդամը
որդունելին այս յաւեւե-
ն յօդուած, իբրեւ նոր ա-
րկան թագաւորին հարիւնա-
մունք։

իայէ դեկտ. 3 թուով հեռա-
ը ծանուցանէ թէ Սոսորանյէն
պատերազմական նախարա-
ըրկն, որուն համեմատ պուլ-
աց թիւն ի խաղաղութեան

Ուղեք միաժամ եւս Հրապարակ իւր կի-
նը, Փորձը իմանելով կտառով ունեւոր իւր անոր
միայ յառաջ թեթեւիք տալարտեմենէն է
Կեանքայն, ինքնիւրով գոյ, Զանալով միայ-
տիւ, Միջինի խաղը գնայ:

Մանկամարդը կինը ոտքէ միայ էր:

Միջին մտնելով ոտնակը, Հիցարա շար-
ժաւ մը գազէն, երկար ժամանակի վ վեր
իւր անուրիւր կորուստի էր այս ընտանի
այցելով Լեւոնի սովորութիւնն, Իւր ոի-
րակ անձին երեքստեթիւնն այն խոցին
մէջ որ այցելան Բախարը կ'երեւէր իրեն
երբ չէր չէր գտնուիլ նա, գազարի ու-
րախտեթիւն էր գտնուանք Միջինի, եւ
Ժպտունը իրանք անուրիւրն ընդտաւով եր-
թալով, ձեռքն անոր կարկառէ, Միջին
Եւսթիւրի դէպ իմանք քաղէ. մանկամարդը
կինն էր անոր մազերէն Համուտեթով:

—Այս օճառնակ արժեքներ էս, սի-
րեկիս, ըստ զորոճանքը։

—Քիստ էք ճանաչ, պատասխանեց Մի-
լին խաղաղ ազատ էլ, մտառանշու իրեն միջ-
էն Գիլերտուն մէկ մտաց զեդ պատեցի, ի
երկ իրկիտն զեզմէ բաժնեւ եւ էի առանց
մտաւ բարով ըսեւք, Առաքին աղապն էր
որ այս ըսեալ իր պատահէր, Գոգանն հե-
րոտով թիւն խորիւրէ զեզմէ, Բայց շատ
ուշ վերտարածարդ . . .

—Միշկին, աղբորարար էս եմ, ընդ-
միջէն Բառին իւր զմէլ նաեղեցանիւով ման-
կամարդ իկէր, Ի՞նչ անել է խորիւրէ զեկն
որ ներդրամաւ ըլլաւ . . .

—Միքէր, Կարաշէմ, ըստ Միլին ա-
մառանջ ձեռնարդ ըսեմիւք, Գոգանն թան
մտացու է, Ես չէի ուզեր յանդիմանու-

Հենքեր ուզող թեզ, Այնքան կը սիրեմ
 Սկսելու խնայող ինչ, մի պայծառ-
 անքան ծաղկաւոր կնիք հեմքն և արտասու-
 քն աղբընը
 —Կ'ուզ'ս, ըստ Բանին, Ա՛հ, զգե-
 ցիք թաղեցող տոնակալը, ինչպէ՛ս է,
 արմատե՛ն թեզ նկատմանը գործած յան-
 ճաց անձն[թիւ]ը, կը տեսնեմ թէ որ-
 ք' արժանի է՞ք ամենայն յարգանքի
 զգացելու, ինչպէ՛ս է, անարժան
 գտնեմ և կ'ուզեմ ծնրաւոր ըլլա-
 ւուք, յայտնեմ թէ՛ կը ցաւ ինչ արքա-
 անքան խնայող խնայող զգացող
 ինչ թեզ, և թէ՛ եմ միակ փորձա-
 ցող լինի պայծառեմ, զայն մոռցնել
 չընէք
 —Ո՛հ, խոտը, խոտը, աստե՛ղ Միչին

անաշտամբ, ինչն ուրախութիւնն զու
 զիսդ լսել այդ զարդ խոսքերն: Ինչն
 իմպիւրելով ինչն հաստատ զեդր ինչ
 վիզորդ: Բայց զիտես ու զեղ համար
 ինքնաւոր համար մեռելի յաճած չափով
 ի մասնորութիւնն մը ունին կամ
 աւ մը, ինձ հաղորդել, եւ դարմանի վր
 աւ մը: Ո՛վ կարող է զմխտորել ինձ եւ
 իմիջդ զու. զորդ է:
 — Իսն մը չուզիմ, Միլինն, պատասխա-
 տէ՛ք, ծածիկի ուզող մարդն մը
 կամակէ զտնոր, ո՛չ այլ ինչ զարգ երէկ
 էջ համար զու. արտաւանդին արարած չը
 եւրով վաճող:
 — Մի՛նքէն ապագային մերը չէ՞, յարգ
 անխաղաղ կինը, գործով իմ անխորհ
 լերէն իմ աւ Սէքմ:

զգլուխն օրորեց, և
 ի՛նչ պատահանախառտու է՝ սպազա-
 մեք մեծամարտեցինեմք։
 Եւ զանոնսն ծնողեք, ամենիւ-
 րե մը չհատկանշող թէ՛ ինչ
 Սէրփ, սաղախ մուգին մէջ կաս-
 քն տարօրինակ խօսքեր կարտա-
 ւանէ։ Սիկէի երկուքն ալ լեզ-
 ւէ լինէր։ Եւ ինչէ՛ր ուղեք, դուռ
 ն կրէստանութիւն չուենինք մեզ

նորակալեց, անոր ուսն է կաշուե-
 րէ զգլուխը քարծուց։
 Եւ, կեցի՛ր, միմեկն Սիլվէն, բազ-
 մ առեւով դնաւ, այդ վարդերեկ բո-
 լան եւ դու։

ինն յորմանից թէ՛ ամեն բան քակե-
 լաւ

արժանա-
 ճեք ինչ
 կալի կա-
 ճաւոր ինչ
 մնաց ինչ
 —Սիլ-
 զոցն ինչ
 մէկն զար-
 լամ բազ-
 ուարմիւն
 լու է զայ-
 —Սիլ-
 նարեկն
 —Սիլ-
 մեմ։ Ո՛հ,
 նամ զայ-

հին Հասած չքի՝ Գրիգորեայ արտա-
նագործական պարտեզի ի վար, եւ
Քիւթեանի միջով ճանխամարդ կրնի
ամենաբարեւ յուզման մի ասու-
նակով, արտուէ Հայկան մօտ ասու-
նակ։ Միւլին անոր ճով դնայ եւ
ստացնումով որ, դողաւոր ծայրի։
Եւ, բաւ դաւելի, բան որ կը ծած-
կանէ ի Գրիգորեայ եւ, կը տառաջու-
նապատանակվի որ ներքեւ... Ո՛հ,
սիրեա զիս, հայնարտուէ Քիւթեան ըսի՝
...
Ի՛նչ ծածկեմ, այրի՝ ձնմարտիս
անպաշտի որ ներքեւ կը գտնուիմ,
այսին, դժգոհք եմ՝ արտա թու-
ն խառնովանու Քիւթեան մի՛ անկե-
ղանքի, պիտի ամառնեմ, չառ ինչ պի-
ն

այգլախի խառնովանութիւն
դը, Բայց, իսկ ուր Աստուծո՛ւ
գտնեն զստեղծութիւնն, առա-
ջինն իրօրմ առնանեմ եմ
մէ թի՛թեւեւեւեւեւեւ, իմ զի-
ւո՛ւ . . . զերգագոյն միջոց մը կը
դըր պիտի գործածեն . . .
ի՛նչ որ և ինչպէ՛ս զգաւնեն
եւ, առնանոցն քրտած շարժու-
ած, Այն ստան, ի՛նչ զի-
ւո՛ւր Աստուծո՛ւ, այդքան գործ-
մը կայ: Եւ ուսովք յոնդրե-
ն, ըստ Աքե՛ր գըրելը խո-
տու,
և, Հիմա՛կ իրեն իմ դի-
նանք մէ՛կ զմիտեմ, եւ կըր-
նանք զի՛նչ և քեզ ցարկին
—

ինձն զարթւն չարիկ պիտի
 լուիները կառկաւեց առ Սիշ-
 արիով մի՛ կեդրոններն շա՛մո-
 ճե՛ք ջաղովի՛նքն իմ պարզե-
 իմ կը յանձնէր իւր փրկու-
 իմ ինձ տպան՝, ըստ մտնկա-
 իմ զանկի՛նէն անցնիլով՝, ծը-
 ւաւ։
 իմ տառա. մայրիկնսն մը, շն-
 ում փութե՛ն հեղձամո՛ծուկ,
 իմա՛նք պարտաւ առ օրն հա-
 յաւանք։ Սիշք իրեն կը վերա-
 ր գնալպըր վերտաւա հ մնէջ
 իմ մօր խոսքը տանող սան-
 իմ

—Ինձ, զո՞ր
 ամեն բան գիտ-
 նուհին ես։
 Այս չարաւոր-
 երեք ձեռաւոր-
 —Ո՛հ, Աստ-
 —Յիրաւե՛ս,
 ունենալու ես,
 բարձրագոյն կը
 հաս, իմ տան-
 փնտռել գնե՛քք
 Ժամն վեր ա-
 ու փութի՛ն միտն-
 —Ահ, մի՛ վ-
 է զիս բերողը։

սնց որ թիւիւն հարուած
 անու
 ուռ որ բացաւ, և յան-
 ցաւ. ճիշ մը արժանկւով
 իմ ծածկուած էր թանձր
 ծո էր իւր դէմ
 իրով, կինն ուղեց ետ եր-
 ւայց նախա՛ն միւսէ՛ւ
 և բռնեց, բռնու չարժ-
 ւեն քաշեց, անոր թողը
 իրով դաշն, ճիշ մը ար-

յառաջացաւ դէպ և Միշ-
 րին, խելացեօր, ձեռ-
 ուն լով
 ասաւ, մի՛ կենթադրեր

* * * * *

Միշին, Մի՛ տտեր, ես
 ՚ի Դու ամուսնոցս հոմա-
 ին անկե ընկճեալ, Ժանն
 Վ պահեցեց և հեծեճեց-
 ան իմ,
 և ահան յանդիմութիւն
 ընց Միշին, որ ձայնը
 ապաւար, որ եկած ևս
 չէր, գրեթէ բազկացս մէջ
 և գլուխը և ամօթէն
 մտայն կարեւորով,
 ձեռք, գոչեց, որ սէրն

(Երգածուիւն)

